

Knjiga proroka Daniela - Sto četvrti dio

Otkrivanje proročkog načela: razumijevanje istražnog i izvršnog suda u posljednjim danima

Jeff Pippenger

2024-02-29

Uspostavljamo proročko pravilo koje je prepoznao Lav iz plemena Judina u svome djelu otepećivanja posljednjih šest redaka jedanaestog poglavlja Danielove knjige, u „vrijeme svršetka“, 1989. godine, kada je Sovjetski Savez bio pometen tajnim savezom između Ronalda Reagana i rimskog pape. Pokazali smo da trostruke primjene Rima i pad Babilona identificiraju ženu i zvijer na kojoj ona jaše i nad kojom vlada u sedamnaestom poglavlju Otkrivenja.

Prikaz žene i Zvijeri u sedamnaestom i osamnaestom poglavlju prepoznaje progresivni sud koji Bog donosi nad Suvremenim Babilonom, počevši od uskoro nadolazećeg nedjeljnog zakona i trajući sve dok Mihael ne ustane i ljudsko vrijeme kušnje ne završi. To razdoblje označuje prvi dio Božjega izvršnog suda, koji se ostvaruje s primjesom Njegove milosti. Zatim, sa sedam posljednjih zala, nikakva milost nije pomiješana s Njegovim sudovima. Ta su dva koraka također naznačena i u istražnom sudu, koji je započeo 22. listopada 1844. Istražni sud započeo je ispitivanjem i suđenjem mrtvima, a 11. rujna 2001. započeo je istražni sud nad živima.

Sud živih također je podijeljen na dva razdoblja; prvo je započelo 11. rujna 2001. istragom i sudom nad onima koji su kandidati da budu među sto četrdeset i četiri tisuće, jer sud počinje od doma Božjega. Istražni sud nad mrtvima izvršavao se samo nad onima čija su imena u nekom trenutku njihova života bila zapisana u knjizi života. Imena mrtvih koja su bila zapisana i zabilježena potom su uspoređena s knjigom grijeha. Ako su imali nepriznate grijeha, njihova su imena bila uklonjena iz knjige života. Istražni sud nad živima određen je kao onaj koji počinje od doma Božjega, dok u istražnom sudu nad mrtvima nije bilo potrebe za takvim određenjem.

U istražnome sudu nad živima, Božja je Riječ brižno naznačila da je taj sud, u vrijeme pečaćenja stotinu četrdeset i četiri tisuće, započeo u Jeruzalemu, koji je Božja crkva. Biblija pruža i drugo izravno svjedočanstvo o toj činjenici.

Jer je došlo vrijeme da sud započne od kuće Božje; a ako najprije započne od nas, kakav će biti svršetak onih koji se ne pokoravaju evanđelju Božjemu? 1 Petrova 4,17.

Sud nad živima počinje u Jeruzalemu, domu Božjem, i postoji određeno vrijeme kada taj sud započinje. Sud nad živima počinje u Jeruzalemu kada pisareva tintarnica prolazi kroz Jeruzalem i stavlja znak na muškarce i žene koji uzdišu i plaču zbog gadosti koje se čine u crkvi, a također i u zemlji.

Skupina koja ne sluša evanđelje prepoznata je u sedmom poglavlju Otkrivenja, u suprotnosti sa sto četrdeset i četiri tisuće, gdje ih Ivan ondje označuje kao veliko mnoštvo. Veliko mnoštvo predstavlja skupinu živih duša kojima se sudi tijekom razdoblja suda nad živima, a koje nisu u

potpunosti poslušale Božji zakon, jer su bogoslužje održavale na papin dan sunca. Pri skorom dolasku zakona o nedjelji u Sjedinjenim Američkim Državama oni koji su zapečaćeni od anđela s pisarskim priborom u Ezekielu, devetom poglavlju, što je ujedno i pečačenje iz sedmog poglavlja Otkrivenja, bivaju podignuti kao stijeg. Tada će oni koji sada ne slušaju evanđelje biti pozvani na odgovornost glede subote sedmoga dana.

„No kršćani prošlih naraštaja svetkovali su nedjelju, pretpostavljajući da time drže biblijsku subotu; a i sada u svakoj crkvi postoje pravi kršćani, ne izuzimajući ni Rimokatoličku crkvu, koji iskreno vjeruju da je nedjelja subota određena božanskim ustanovljenjem. Bog prihvaća njihovu iskrenost nakane i njihovu čestitost pred Njim. Ali kada svetkovanje nedjelje bude nametnuto zakonom, i svijet bude prosvjetljen u pogledu obveze držanja prave subote, tada će svatko tko prekrši Božju zapovijed da bi poslušao propis koji nema više vlasti od rimske, time iskazati čast papinstvu iznad Boga. On odaje počast Rimu i sili koja nameće ustanovu koju je odredio Rim. On se klanja Zvijeri i njezinoj slici. Kad ljudi tada odbace ustanovu za koju je Bog proglasio da je znak Njegove vlasti, a umjesto nje iskažu čast onome što je Rim izabrao kao obilježje svoje vrhovne vlasti, time će prihvatiti znak odanosti Rimu — ‘žig Zvijeri’. I tek kada to pitanje bude tako jasno izneseno pred narod, i oni budu dovedeni pred izbor između Božjih zapovijedi i ljudskih zapovijedi, oni koji ustraju u prijestupu primit će ‘žig Zvijeri’.“ Velika borba, 449.

Zastava onih koji su zapečaćeni jest Onaj koji one koji se ne pokoravaju evanđelju poziva na poslušnost.

I u onaj dan pojavit će se korijen Jišajev, koji će stajati kao stijeg narodima; njemu će pogani hrliti, i počivalište njegovo bit će slavno. I dogodit će se u onaj dan da će Gospod po drugi put pružiti svoju ruku da zadobije Ostatak svoga naroda, koji preostane, iz Asirije, i iz Egipta, i iz Patrosa, i iz Kuša, i iz Elama, i iz Šineara, i iz Hamata, i s morskih otoka. I podići će stijeg narodima, i sabrat će prognanike Izraelove, i okupiti raspršene Judine s četiri kraja zemlje. Izaija 11:10–12.

Oni koji sada ne slušaju evanđelje osuđuju se dok su živi, ali njihov sud mora uslijediti nakon istražnoga suda nad živih sto četrdeset i četiri tisuće, jer oni mogu biti upozoreni jedino gledajući muškarce i žene s pečatom Božjim tijekom krize uskoro nadolazećega nedjeljnog zakona.

„Djelo Duha Svetoga jest osvjedočiti svijet o grijehu, o pravednosti i o sudu. Svijet može biti opomenut jedino tako da vidi one koji vjeruju istini, posvećene istinom, kako djeluju po uzvišenim i svetim načelima, pokazujući u uzvišenom, povišenom smislu crtu razdvajanja između onih koji drže Božje zapovijedi i onih koji ih gaze svojim nogama. Posvećenje Duha označuje razliku između onih koji imaju Božji pečat i onih koji drže krivotvoreni dan odmora. Kada dođe kušnja, jasno će se pokazati što je žig zvijeri. To je svetkovanje nedjelje. Oni koji, nakon što su čuli istinu, i dalje smatraju ovaj dan svetim, nose obilježje čovjeka grijeha, koji je pomislio promijeniti vremena i zakone.“ Bible Training School, 1. prosinca 1903.

Izvršna osuda, u kojoj se ostvaruje djelo trećega Ilije, započinje uskoro dolazećim nedjeljnim zakonom. Ona obuhvaća dva vremenska razdoblja: u prvome su Božji sudovi pomiješani s milošću za one koji sada ne slušaju evanđelje, a zatim slijedi sedam posljednjih zala koja se izlijevaju bez

milosti.

„Vrijeme kušnje neće još dugo potrajati. Sada Bog povlači svoju ruku zadržavanja sa zemlje. Dugo je govorio muškarcima i ženama posredstvom svojega Svetoga Duha; ali oni nisu poslušali poziv. Sada govori svojem narodu i svijetu svojim sudovima. Vrijeme tih sudova vrijeme je milosti za one koji još nisu imali priliku upoznati što je istina. Gospodin će nježno pogledati na njih. Njegovo srce puno milosrđa ganuto je; njegova je ruka još uvijek ispružena da spasi. Mnogi će biti primljeni u tor sigurnosti koji će u ovim posljednjim danima prvi put čuti istinu.” Review and Herald, 22. studenoga 1906.

Oni koji ne slušaju evanđelje jesu „druge ovce“ koje je Isus obećao pozvati, i one će čuti njegov glas kada ih pozove.

I druge ovce imam, koje nisu iz ovoga tora: i njih mi valja dovesti, i one će čuti moj glas; i bit će jedno stado i jedan pastir. Ivan 10,16.

„Glas“ koji čuju drugi je „glas“ iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja, koji snažno viče o uskoro dolazećem zakonu o nedjelji, kada se sud velikoj bludnici udvostručuje, jer je ispunila svoju kušalačku čašu grijeha.

„Prorok kaže: ‘I vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, imajući veliku vlast; i zemlja se prosvijetli od slave njegove. I povika snažno jakim glasom govoreći: Pade, pade Babilon veliki, i postade prebivalište đavolima’ (Otkrivenje 18,1.2). To je ista poruka koja je dana po drugom anđelu. Babilon pade, ‘jer napoji sve narode vinom gnjeva bluda svojega’ (Otkrivenje 14,8). Što je to vino? — Njezini lažni nauci. Ona je svijetu dala lažnu subotu umjesto Subote četvrte zapovijedi te je ponovila laž koju je Sotona najprije rekao Evi u Edenu — naravnu besmrtnost duše. Mnoge srodne zablude proširila je nadaleko i naširoko, ‘učeci kao nauke zapovijedi ljudske’ (Matej 15,9).”

„Kada je Isus započeo svoju javnu službu, očistio je Hram od njegova svetogrđem oskvrnjenog stanja. Među posljednjim činima Njegove službe bilo je drugo čišćenje Hrama. Tako se i u posljednjem djelu za upozorenje svijeta crkvama upućuju dva različita poziva. Poruka drugoga anđela glasi: ‘Pade, pade Babilon, grad veliki, što napi sve narode vinom gnjeva bluda svojega’ (Otkrivenje 14,8). A u glasnom pokliču poruke trećega anđela čuje se glas s neba koji govori: ‘Iziđite iz nje, narode moj, da ne budete dionici njezinih grijeha i da ne primite od njezinih zala. Jer grijesi njezini dopriješe do neba, i Bog se spomenu njezinih bezakonja’ (Otkrivenje 18,4. 5).” Odabrane poruke, knjiga 2, 118.

Pri skorom donošenju nedjeljnog zakona u Sjedinjenim Američkim Državama započinje progresivni izvršni sud nad Modernim Babilonom, a posljednje razdoblje suda nad živima počinje dok se ta dva suda preklapaju. Treći vjesnik koji priprema put za djelo Vjesnika Saveza predstavlja djelo tijekom vremena suda nad živima koje je započelo 11. rujna 2001. i završava kada posljednji od onih koji trenutačno ne slušaju evanđelje čuju drugi glas iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja i izađu iz Babilona. To djelo označuje čišćenje i odstranjivanje nečistoće iz hrama sto četrdeset i četiri tisuće na početku službe vjesnika koji priprema put, a potom odstranjivanje nečistoće i čišćenje hrama velikoga mnoštva na završetku službe vjesnika koji priprema put za Vjesnika

Saveza.

Pri skorom donošenju nedjeljnog zakona ponovit će se očitovanje Božje sile koje se dogodilo na Pedesetnicu.

„Nitko od nas nikada neće primiti Božji pečat dok na našem karakteru bude ijedna mrlja ili ljaga. Na nama je da uklonimo nedostatke iz svojega karaktera, da očistimo hramsko svetište duše od svake nečistoće. Tada će kasna kiša pasti na nas kao što je rana kiša pala na učenike na dan Pedesetnice....“

„Što činite, braćo, u velikom djelu priprave? Oni koji se sjedinjuju sa svijetom primaju svjetovni kalup i pripremaju se za žig Zvijeri. Oni koji nemaju pouzdanja u sebe, koji se ponizuju pred Bogom i čiste svoje duše poslušnošću istini, primaju nebeski kalup i pripremaju se za Božji pečat na svojim čelima. Kad bude izdan dekret i utisnut žig, njihov će karakter ostati čist i neokaljan kroz svu vječnost.” Testimonies, svezak 5, 214, 216.

Upravo ovdje moglo bi se spotaknuti o prividno neslaganje u proročkoj Riječi, premda za to nema potrebe. Na Pedesetnicu u vrijeme učenika osnažena poruka nije bila odnesena neznabošcima, koji su oni što se ne pokoravaju evanđelju prigodom uskoro nadolazećega nedjeljnog zakona. Poruka koja je na Pedesetnicu bila osnažena bila je odnesena drevnom Izraelu, koji se još daljnje tri i pol godine nalazio u svojem završnom vremenu kušnje.

Sedamdeset je tjedana određeno tvome narodu i tvome svetom gradu: da se dovrši prijestup, i da se stavi kraj grijesima, i da se izvrši pomirenje za bezakonje, i da se uvede vječna pravednost, i da se zapečate viđenje i proroštvo, i da se pomaže Presveti. Daniel 9:24.

Poruka koja je bila osnažena na Pedesetnicu ne bi bila odnesena onima koji se nisu pokoravali evanđelju sve dok Stjepan nije bio kamenovan godine 34. Sestra White često ističe tu činjenicu.

„Tada“, reče anđeo, „utvrdit će Savez s mnogima za jedan tjedan [sedam godina].“ Sedam godina nakon što je Spasitelj započeo svoju službu, evanđelje se trebalo propovijedati osobito Židovima: tri i pol godine od samoga Krista, a potom od apostola. „A usred tjedna učinit će da prestane žrtva i prinos.“ Daniel 9,27. U proljeće 31. godine po Kr., Krist, prava žrtva, bio je prinesen na Kalvariji. Tada se hramski zastor razdera napola, pokazujući da su svetost i značenje žrtvene službe iščeznuli. Došlo je vrijeme da prestanu zemaljska žrtva i prinos.

„Taj jedan tjedan — sedam godina — završio je 34. godine po Kr. Tada su Židovi kamenovanjem Stjepana konačno zapečatili svoje odbacivanje evanđelja; učenici, koji su zbog progonstva bili raspršeni, ‘prolazili su i navješćivali riječ’ (Djela 8,4); a nedugo potom Savao, progonitelj, obratio se te postao Pavao, apostol poganima.“ Isusov život, 233.

Poruka koja je bila osnažena na Pedesetnicu, pedeset dana nakon Kristova uskrsnuća, podudara se sa zakonom o nedjelji, kada evanđelje poziva Kristovo stado iz Babilona, no tek tri i pol godine nakon križa Židovi su „zapečatili svoje odbacivanje evanđelja“, i poruka je tada otišla poganima, koji su oni koji tada nisu poslušali evanđelje. Prividno proturječje dodatno se povećava tvrdnjom da su 34. godine po Kr. Židovi zapečatili svoje odbacivanje evanđelja, jer sestra White kaže drukčije.

„Budući da je čitav obredni sustav bio simboličan prikaz Krista, nije imao nikakvu vrijednost odvojeno od Njega. Kada su Židovi zapečatili svoje odbacivanje Krista predajući Ga na smrt, odbacili su sve ono što je davalo značenje Hramu i njegovim službama. Njegova je svetost bila odstupila. Bio je osuđen na uništenje. Od toga dana žrtveni prinosi i služba povezana s njima bili su besmisleni. Poput Kajinova prinosa, nisu izražavali vjeru u Spasitelja. Usmrтивši Krista, Židovi su zapravo razorili svoj Hram. Kada je Krist bio razapet, unutarnji zastor Hrama razderao se nadvoje od vrha do dna, označujući da je velika konačna žrtva bila prinesena i da je sustav žrtvenih prinosa zauvijek došao svome kraju.“ Čežnja vjekova, 165.

Jesu li Židovi zapečatili svoje odbacivanje evanđelja kamenovanjem Stjepana ili Kristovim križem? Ta prividna proturječnost povezana je s prividnom proturječnošću poistovjećivanja očitovanja Božje sile na Pedeseticu sa zakonom o nedjelji koji će uskoro doći.

Namjeravamo razriješiti to prividno proturječje u sljedećem članku, no želim nas podsjetiti da se svrha ovoga posebnog razmatranja temelji na činjenici koju su proroci prepoznali: da Božji laodicejski narod u posljednjim danima ne razumije sud. Odvojili smo vrijeme kako bismo razmotrili različita razdoblja i svrhe suda, kako bismo jasno razumjeli na koji se način istražni i izvršni sud susreću u uskoro dolazećem zakonu o nedjelji. Da bismo uvidjeli otkrivenje povezano s prividnim proturječjima koja smo upravo iznijeli, bilo je potrebno razmotriti ove elemente.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Rimokatolici priznaju da je promjenu subote izvršila njihova crkva i upravo tu promjenu navode kao dokaz vrhovnog autoriteta crkve. Oni izjavljuju da protestanti, svetkujući prvi dan tjedna kao subotu, priznaju njezinu vlast da donosi zakone u božanskim stvarima. Rimska crkva nije se odrekla svoje tvrdnje o nepogrješivosti; i kada svijet i protestantske crkve prihvate krivotvorenu subotu koju je ona ustanovila, dok odbacuju subotu Jahvinu, oni time zapravo priznaju tu tvrdnju. Oni se mogu pozivati na autoritet za ovu promjenu, ali pogrešnost njihova rasuđivanja lako se razabire. Papist je dovoljno pronicljiv da vidi kako protestanti obmanjuju sami sebe, dragovoljno zatvarajući oči pred činjenicama u ovom slučaju. Kako ustanova nedjelje stječe sve veću naklonost, on se raduje, uvjeren da će ona naposljetku dovesti sav protestantski svijet pod stijeg Rima.“

„Promjena subote znak je ili biljeg autoriteta Rimske crkve. Oni koji, razumijevajući zahtjeve četvrte zapovijedi, izaberu svetkovati lažnu subotu umjesto prave, time odaju počast onoj vlasti po kojoj je jedino ona propisana. Žig zvijeri jest papinska subota, koju je svijet prihvatio umjesto dana koji je odredio Bog.

„Ali vrijeme za primanje žiga zvijeri, kako je određeno u proročanstvu, još nije došlo. Vrijeme kušnje još nije nastupilo. U svakoj crkvi ima istinskih kršćana, ne izuzimajući ni Rimokatoličku crkvu. Nitko nije osuđen dok ne primi svjetlo i ne uvidi obvezu četvrte zapovijedi. Ali kada izađe odredba kojom će se nametati krivotvorena subota, i kada glasni poklič trećega anđela bude upozoravao ljude protiv štovanja zvijeri i njezina lika, crta razdvajanja između lažnoga i istinitoga bit će jasno povučena. Tada će oni koji i dalje ustraju u prijestupu primiti žig zvijeri na svoja čela ili na svoje ruke.

„Brzim koracima približavamo se tom razdoblju. Kad se protestantske crkve ujedine sa svjetovnom vlašću kako bi poduprle lažnu religiju, zbog protivljenja kojoj su njihovi preci podnosili najžešći progon, tada će papinska subota biti nametnuta združenim autoritetom Crkve i države. Nastupit će nacionalni otpad, koji će završiti jedino nacionalnom propašću.”
Bible Training School, February 2, 1913.